

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

HISTORIA ARCHITEKTURY 4

Przedmiot

Kierunek studiów

ARCHITEKTURA

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

II/4

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski/angielski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

30

Ćwiczenia

0

Laboratoria

15

Projekty/seminaria

0

Inne (np. online)

0

Liczba punktów ECTS

3

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab. Hanna Grzeszczuk-Brendel, prof. PP

e-mail: hanna.grzeszczuk-

brendel@put.poznan.pl

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab. Hanna Grzeszczuk-Brendel, prof. PP

e-mail: hanna.grzeszczuk-

brendel@put.poznan.pl

Wydział Architektury

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

tel. 61 665 32 87

Wymagania wstępne

Wiedza:

- podstawowa wiedza z zakresu historii powszechnej
- podstawowa wiedza z zakresu historii architektury i urbanistyki: od okresu prehistorycznego do końca XVIII w.
- podstawowa wiedza niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań procesów historycznych

Umiejętności:

- wykorzystywanie dostępnych źródeł informacji, w tym źródeł elektronicznych
- student wykazuje umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł
- student zna podstawy geometrii wykreślnej

Kompetencje społeczne:

- zrozumienie konieczności poszerzania swoich kompetencji, gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu

Cel przedmiotu

1. uświadomienie studentom ciągłości europejskiej tradycji architektonicznej w zakresie ewolucji potrzeb, techniki i koncepcji artystycznych od końca XVIII wieku do pierwszej połowy XX wieku (ok. 1750-1945)
2. zapoznanie z najważniejszymi dziełami, twórcami i teoriami architektury europejskiej i amerykańskiej omawianego okresu
3. określenie związków między możliwościami technicznymi wykształconymi od początku rewolucji przemysłowej a nowymi kierunkami architektury w XIX i I połowie XX wieku
4. uświadomienie studentom związków między trendami architektury nowoczesnej od jej początków do współczesności
5. uświadomienie prawideł twórczego myślenia, dochodzenia do nowych rozwiązań formalnych, funkcjonalnych i technicznych
6. uświadomienie studentom powiązań między kompozycją urbanistyczną i architektoniczną
7. rozwijanie umiejętności interpersonalnych przez pracę w grupie
8. ćwiczenie umiejętności analizy budowli z różnych okresów

9. porównanie prezentacji na forum grupy

10. rozbudowanie słownictwa fachowego, rozwój umiejętności formułowania i konfrontowania indywidualnych poglądów na forum grupy

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

B.W1. teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;

B.W2. historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa, w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;

Umiejętności

B.U1. integrować wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki m.in. historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury podczas rozwiązywania zadań inżynierskich;

B.U2. dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze;

Kompetencje społeczne

B.S1. formułowania opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta, a także przekazywania informacji i opinii;

B.S2. rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Cykl wykładów z przedmiotu Historia Architektury Powszechnej 4 kończy się egzaminem. Student odwołuje się do tematów podanych w sylabusie. Najpóźniej w dniu egzaminu student dostarcza szkicownik dokumentujący uważność na wykładach. Przewidziany jest zerowy termin egzaminu oraz dwa egzaminy sesyjne, przy czym drugi termin jest terminem poprawkowym. Egzamin z przedmiotu Historia Architektury 4 jest pisemny, jego integralną częścią jest sprawdzian umiejętności przekazywania wiedzy z wykorzystaniem rysunku. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu z przedmiotu Historia Architektury 4 jest zaliczenie laboratoriów z tego przedmiotu oraz dostarczenie szkicownika, który może być częścią szkicownika używanego na ćwiczeniach.

Laboratorium z przedmiotu Historia Architektury 4 stanowi uzupełnienie wykładów i podejmuje szczegółowe tematy przemian w architekturze i przestrzeni miejskiej w XI i XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem Poznania i jego związków z tendencjami europejskimi i polskimi. Szkicownik jest centralnym elementem pracy na ćwiczeniach i wykładach, jak oceny końcowej. Każdy student powinien przynosić na wszystkie ćwiczenia szkicownik formatu A4. Każdy szkicownik powinien być kontynuacją szkicownika z poprzedniego semestru. W ramach ćwiczeń i wykładów wykonywane są rysunkowe opracowania i notatki prezentowanych tematów. Technika: ołówek/cienkopis, czas na wykonanie

rysunków na ćwiczeniach i dyskusje dotyczące prezentacji ok. 15-20 minut. Prace są oceniane przez prowadzącego zajęcia. Prezentacja powinna trwać około 20-25 minut, na każdym ćwiczeniu powinny odbyć się 2 prezentacje. Prezentacja powinna zawierać slajdy z komentarzem dotyczącym omawianego tematu oraz slajdu z komentarzem dotyczącymi zadania rysunkowego, ze szczególnym uwzględnieniem rzutów, przekrojów, elewacji, kontekstu 3 przestrzennego itp. W prezentacji powinna być zamieszczona wykorzystana bibliografia, przy czym jej znaczną część powinny stanowić pozycje książkowe. Ocena końcowa na laboratoriach jest średnią ważoną z ocen z prezentacji, szkicownika, pracy semestralnej i kolokwium.

Ocena formująca -ocena wiedzy oraz prezentacji pracy semestralnej na forum grupy, wspólna analiza i dyskusja, ocena pracy semestralnej -oceny z prac rysunkowych -ocena z kolokwium

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0 Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca: -ocena uzyskana w trakcie egzaminu pisemnego i ewentualnie egzaminu poprawkowego Przyjęta skala ocen: 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

Wykład: 1. Wprowadzenie, omówienie sposobu prowadzenia wykładów oraz zasad zaliczenia przedmiotu. Historyzm jako oficjalny kierunek XIX wieku, architektura C.F. Schinkla.

2. Rewolucja przemysłowa na przełomie XVIII i XIX wieku: żelazo i szkło, zastosowanie w budynkach fabrycznych, mostach, dworcach kolejowych, halach targowych. Światowe Wystawy Przemysłowe jako święto postępu i nowe rozwiązania konstrukcyjne

3. H. Labrouste; Szkoła chicagowska – nowe konstrukcje w przestrzeni publicznej.

4. Problemy miasta w XIX-wieku – Paryż, Wiedeń.

5. Idee reformatorskie na przełomie XIX i XX wieku, . Morris i Arts and Crafts. Miasta-ogrody

6. Secesja organiczna (Belgia, Niemcy, Francja, Hiszpania) – H.v.d.Velde, V.Horta, A.Endell, Guimard, A.Gaudi.

7. Secesja geometryczna (Szkocja, Wiedeń) – R. Mackintosh, Wagner, Loos, Olbrich, Hoffmann. Architektura A.Perreta

8. Architektura ekspresjonistyczna w Holandii i Niemczech, szkoła amsterdamska i de Klerk, Mendelsohn, Poelzig, Berg.

9. Futuryzm, konstruktywizm. De Stijl,

10. Początki awangardy: Deutsche Werkbund, Bauhaus, Wright.

11. Klasycy awangardy: Mies van der Rohe, Le Corbusier.

12. Architektura państw totalitarnych – Niemcy, Włochy, Związek Radziecki.
13. Architektura polska w XIX wieku od twórczości A. Corazziego do przełomu XIX/XX wieku.
14. Architektura polska w pierwszej połowie wieku XX.
15. Repetytorium.

Laboratorium:

1. Wprowadzenie do zajęć, podział na grupy i rozdział tematów prezentacji. Poznań w XIX wieku (prowadzący)
2. Konwersatorium: Rozszerzenie Poznania w początkach XX wieku, Stübben a wzorce Wiednia i Kolonii:
 - Wiedeń
 - Kolonia
 - Poznań
3. Zajęcia terenowe: dzielnica cesarska w Poznaniu jako przykład późnego historyzmu. Ideowe znaczenia kostiumów stylowych:
 - Zamek Cesarski
 - Akademia Królewska i Bank Spółdzielczy Reiffeisena
 - Dyrekcja Poczty i Ziemstwo Kredytowe
 - Teatr Miejski i Komisja Kolonizacyjna
4. Konwersatorium: PWK a awangarda architektoniczna w Europie i w Polsce:
 - wybrane wystawy światowe i ich znaczenie
 - koncepcja przestrzenna i ideowa PWK
 - wybrane pawilony i ich koncepcje stylowe
5. Konwersatorium: Reformy i utopie urbanistyczne: miasto linearne, miasto przemysłowe, miasto-ogród:
 - miasto linearne (A. Soria Y Mata)
 - miasto-ogród (E. Howard)
 - miasto przemysłowe (T. Garnier)
6. Konwersatorium: System pierścieniowo-klinowy Władysława Czarneckiego. Osiedla i zespoły mieszkaniowe: Ostroroga Zawady:

-system pierścieniowo-klinowy

-zespół Ostroroga i jego wzorce

-zespół Zawady i jego wzorce

7. Prezentacja prac semestralnych. Kolokwium. Podsumowanie zajęć.

Metody dydaktyczne

1. Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną.

2. Laboratorium: metoda ćwiczeniowa oparta na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy (film, fotografie, materiały archiwalne, teksty źródłowe, dokumenty, roczniki statystyczne, mapy, Internet itp.), prezentacja multimedialna, studium i analiza przypadku, praca w grupach, analiza zdarzeń krytycznych, dyskusja, wizja lokalna.

3. eLearning Moodle (system wspomagania procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Literatura

Podstawowa

1. Giedion S.: Czas, przestrzeń, architektura. - narodziny nowej tradycji. Warszawa 1968.

2. Pevsner N.: Historia architektury europejskiej. T.2. Warszawa 1980.

3. Watkin D.: Historia architektury zachodniej. Warszawa 2001.

4. Wiśłocka I.: Awangardowa architektura polska 1918-1939. Warszawa 1968.

5. Jaroszewski T.: Od klasycyzmu do nowoczesności. Warszawa 1996.

6. e-skrypt do przedmiotu Historia Architektury Powszechnej i Polskiej 4.

7. Rykwert J.: Pokusa miejsca. Przeszłość i przyszłość miast. Kraków 2013.

Uzupełniająca

1. Ostrowska-Kęmbłowska Z.: Architektura i budownictwo w Poznaniu w latach 1780-1880. Poznań 2010.

2. Pałat Z.: Architektura a polityka. Gloryfikacja Prus i niemieckiej misji cywilizacyjnej w Poznaniu na początku XX wieku. Poznań 2011.

3. Grzeszczuk-Brendel H.: Miasto do mieszkania. Poznań 2012; Grzeszczuk-Brendel H.: Mieszkanie w mieście, Poznań 2017

4. Świt-Jankowska B.: Projekty poznańskich osiedli z lat 1918-1939 a ich obecny kształt. Poznań 2011.

5. Tołłoczko Z.: „Sen architekta” czyli o historii i historyzmie architektury XIX i XX wieku. Kraków 2002.

6. Turowski A.: W kręgu konstruktywizmu. Warszawa 1979.

7. Overy P. De Stijl. Warszawa 1979.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	89	3,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	49	2,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwίων/egzaminu, wykonanie projektu) ¹		

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności